

แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็ก
ตามแนวคิดเครือข่ายความร่วมมือในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน
APPROACHES FOR THE ACADEMIC MANAGEMENT IMPROVEMENT OF THE
SMALL-SIZED SECONDARY SCHOOLS ACCORDING TO THE CONCEPT OF
STUDENT QUALITY DEVELOPMENT NETWORKS

พงศกร อุดลพิทยาภรณ์¹ นันทรัตน์ เจริญกุล²
Phongsakorn Adulpittayaporn¹ Nantarat Charoenkul²

^{1,2}คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
^{1,2}Faculty of Education, Chulalongkorn University

*Corresponding Author, e-mail: phongsakorn.adul@gmail.com
Received: July 27, 2018; Revised: April 30, 2018; Accepted: June 25, 2018

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยแบบผสม โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาความต้องการจำเป็นของการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็กตามแนวคิดเครือข่ายความร่วมมือในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน และ 2) นำเสนอแนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็กตามแนวคิดเครือข่ายความร่วมมือในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน ประชากร คือ โรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็ก (จำนวนนักเรียน 120 คนลงมา) จำนวน 147 โรงเรียน ผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียน 108 คน และครูผู้ปฏิบัติหน้าที่หัวหน้ากลุ่มบริหารวิชาการ 108 คน รวม 216 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามและแบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ ผลการวิจัยพบว่า 1) สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ในการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็กตามแนวคิดเครือข่ายความร่วมมือในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลางและมาก โดยด้านที่มีลำดับความต้องการจำเป็นสูงสุดคือ การจัดการเรียนการสอน และการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ($PNI_{modified} = 0.52$)

รองลงมาคือ การพัฒนาหลักสูตร ($PNI_{\text{modified}} = 0.49$) และการวัดผล ประเมินผล ($PNI_{\text{modified}} = 0.46$) แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็กตามแนวคิดเครือข่ายความร่วมมือในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน มีทั้งหมด 5 แนวทาง 17 แนวทางย่อย และ 41 วิธีดำเนินการ ประกอบด้วย 1) การจัดการเรียนการสอน และการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ มี 3 แนวทางย่อย และ 10 วิธีดำเนินการ 2) การพัฒนาหลักสูตร มี 2 แนวทางย่อย และ 4 วิธีดำเนินการ 3) การวัดผล ประเมินผล มี 2 แนวทางย่อย และ 5 วิธีดำเนินการ 4) การพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษา มี 2 แนวทางย่อย และ 5 วิธีดำเนินการ และ 5) การส่งเสริมชุมชนให้มีความเข้มแข็งทางวิชาการ และการประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการ มี 8 แนวทางย่อย และ 17 วิธีดำเนินการ

คำสำคัญ : แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการ เครือข่ายความร่วมมือ การพัฒนาคุณภาพผู้เรียน โรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็ก

Abstract

This study was Explanatory Sequential Mixed Method Research. The purposes of this research were to: 1) study the need index of small-sized secondary school academic management based on the concept of collaborative networks for student quality development; 2) propose some approaches for developing small-sized secondary school academic management based on the concept of collaborative networks for student quality development. The population consisted of 147 small-sized secondary schools. The sample included 108 small-sized secondary schools and the informants comprised school directors, heads of academic affairs, 216 in total. The results were as follows. 1) The present and desirable states of small-sized secondary school academic management based on the concept of collaborative networks for student quality development, overall, were at a moderate level and a high level, respectively. The first priority need index fell on teaching and learning and development of learning processes ($PNI_{\text{modified}} = 0.52$), and curriculum development ($PNI_{\text{modified}} = 0.49$), the evaluation ($PNI_{\text{modified}} = 0.49$), respectively. Approaches for developing small-sized secondary school academic management based on the concept of collaborative networks for student quality development comprised 5 approaches, 17 sub-approaches, and 41 procedures: 1) teaching and learning and development of learning processes with 3 sub-approaches and 10 procedures; 2) curriculum

development with 2 sub-approaches and 4 procedures; 3) evaluation with 2 sub-approaches and 5 procedures; 4) development of internal quality assurance and education standards with 2 sub-approaches and 5 procedures and 5) promoting the strength of community in academic affairs and cooperation in academic development with 8 sub-approaches and 17 procedures.

Keywords: Approaches for Developing Academic Administration, Networks, Student Quality Development, Small-sized Secondary School

บทนำ

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ มีภารกิจหลักที่สำคัญคือ การจัดการศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานอย่างทั่วถึง และมีคุณภาพตามมาตรฐานการเรียนรู้ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 เพื่อให้เด็กในวัยเรียนทุกคนได้เรียนอย่างทั่วถึง จึงจำเป็นต้องมีการบริหารจัดการศึกษาอย่างมีคุณภาพ แต่ในปัจจุบันมีการลดลงของจำนวนนักเรียน จากระบบฐานข้อมูลด้านสังคมและคุณภาพชีวิต สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (2559) รายงานว่า ร้อยละของนักเรียนในระบบต่อประชากรในวัยเรียน ตั้งแต่ พ.ศ. 2550-2559 มีจำนวนลดลงอย่างต่อเนื่องจากร้อยละ 83.3 ใน พ.ศ. 2550 ลดลงเหลือร้อยละ 80.9 ใน พ.ศ. 2559 ซึ่งสอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์พัฒนาโรงเรียนขนาดเล็ก พ.ศ. 2558-2561 รายงานว่า จากสภาพบริบทด้านสังคม เศรษฐกิจ การเมือง และอื่น ๆ ที่เปลี่ยนแปลง ส่งผลให้โรงเรียนของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานมีแนวโน้มปรับเปลี่ยนขนาดเป็นโรงเรียนขนาดเล็ก (โรงเรียนที่มีนักเรียนตั้งแต่ 120 คนลงมา) เพิ่มมากขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งสอดคล้องกับแผนพัฒนาการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560-2564) ซึ่งได้วิเคราะห์สภาพแวดล้อม (SWOT) เพื่อกำหนดยุทธศาสตร์พัฒนาการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ ในส่วนของภาวะคุกคาม (Threats) คืออัตราการเกิดของประชากรที่ลดลงมีผลกระทบต่อจำนวนเด็กนักเรียน ซึ่งเป็นปัจจัยนำเข้าสู่ระบบการศึกษา ทำให้สถานศึกษาบางแห่งมีจำนวนนักเรียนลดลงหรือแทบไม่มีนักเรียน

จากการเพิ่มจำนวนมากขึ้นของโรงเรียนขนาดเล็กเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อการใช้ทรัพยากรที่ไม่คุ้มค่า การจัดสรรอัตรากำลังครู งบประมาณ และการยกระดับคุณภาพทางการศึกษา ทำให้โรงเรียนขนาดเล็กมีสภาพปัญหา คือ ด้านคุณภาพการจัดการศึกษาค่อนข้างต่ำ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนทุกช่วงชั้นมีค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่านักเรียนในโรงเรียนขนาดอื่น ๆ (แผนยุทธศาสตร์พัฒนาโรงเรียนขนาดเล็ก พ.ศ. 2558-2561, น. 3-5) ซึ่งสอดคล้องกับผลการพัฒนาการ

ศึกษาในช่วง พ.ศ. 2552-2559 (แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560-2579, น. ง-จ) พบว่า ประเทศไทยประสบความสำเร็จในหลายด้าน และมีอีกหลายด้านยังเป็นปัญหาที่ต้องได้รับการพัฒนาอย่างเร่งด่วน ในระยะต่อไปคือ ด้านคุณภาพการศึกษา พบว่าผลการพัฒนายังไม่เป็นที่น่าพึงพอใจ เนื่องจากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานซึ่งเป็นการประเมินผลตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มัธยมศึกษาปีที่ 3 และมัธยมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งวัดได้จากผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET) ในกลุ่มสาระการเรียนรู้หลัก (ภาษาไทย สังคมศึกษา ภาษาอังกฤษ คณิตศาสตร์ และวิทยาศาสตร์) มีคะแนนต่ำกว่าร้อยละ 50 โดยเฉพาะวิชาภาษาอังกฤษ คณิตศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ โดยผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET) ปีการศึกษา 2559 พบว่า คะแนนเฉลี่ยระดับประเทศของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยระดับประเทศของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในทุกรายวิชา และเมื่อเปรียบเทียบผลคะแนนเฉลี่ยของผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และมัธยมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2559 จำแนกตามขนาดโรงเรียน พบว่า คะแนนเฉลี่ยของผลการทดสอบของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และมัธยมศึกษาปีที่ 6 ของโรงเรียนขนาดเล็กมีคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่าโรงเรียนในขนาดอื่น ๆ ทุกรายวิชา

นอกจากคุณภาพการศึกษาที่ต้องเร่งพัฒนาแล้ว ยังมีปัญหาในด้านประสิทธิภาพของการจัดการเรียนการสอน การบริหารจัดการ และการใช้จ่ายงบประมาณทางการศึกษา ซึ่งเป็นปัญหาเชิงโครงสร้าง และระบบการจัดการที่ต้องได้รับการปรับปรุงเป็นลำดับแรก โดยเฉพาะการจัดการเรียนการสอนโดยคำนึงถึงจำนวนนักเรียนต่อห้อง จำนวนนักเรียนต่อครูที่เหมาะสม การผลิตและพัฒนาครูให้มีคุณภาพ การบริหารจัดการสถานศึกษาให้มีคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษา อีกทั้งการบริหารจัดการสถานศึกษาขนาดเล็กซึ่งมีอยู่จำนวนมาก เพื่อเพิ่มคุณภาพการศึกษา และลดภาระงบประมาณ การใช้จ่ายงบประมาณเพื่อการศึกษาซึ่งได้รับค่อนข้างสูงเมื่อเทียบกับประเทศอื่น ๆ แต่ใช้จ่ายเพื่อพัฒนาผู้เรียน พัฒนาการเรียนการสอน และพัฒนาครูค่อนข้างน้อย การพัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศทางการศึกษาที่เชื่อมโยงกันเพื่อใช้ในการบริหารจัดการเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการสถานศึกษาโดยเฉพาะสถานศึกษาขนาดเล็ก การส่งเสริมการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในการจัดและสนับสนุนการศึกษาเพื่อลดภาระค่าใช้จ่ายของภาครัฐ และปฏิรูประบบการเงินเพื่อการศึกษา (แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560-257, น. ง-จ)

การเปลี่ยนแปลงของโลกในยุคศตวรรษที่ 21 และนโยบายของรัฐบาลพลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชาที่จะขับเคลื่อนประเทศไทยให้เข้าสู่ “ประเทศไทย 4.0” การปรับปรุงรูปแบบการบริหารจัดการศึกษาจึงเป็นสิ่งสำคัญที่จะต้องดำเนินการเพื่อให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวที่เกิดขึ้น ซึ่งสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2559) พบว่า แผนการจัดการศึกษาของแต่ละประเทศจะมีการพัฒนาในระดับเขตพื้นที่ จึงตระหนักถึงความสำคัญในการพัฒนาการศึกษาชาติโดยใช้ “เครือข่ายการศึกษา”

อย่างเป็นระบบ เพื่อดำเนินการในการพัฒนาการศึกษาในระดับพื้นที่และขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษา โดยส่งเสริมให้ผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสีย เช่น นักวิชาการ นักการศึกษา ผู้ปกครอง ประชาชนชาวบ้าน องค์กรบริหารส่วนท้องถิ่น องค์กรเอกชน องค์กร ศาสนา และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและภาคเอกชน มีส่วนร่วมในการสร้างเครือข่ายความร่วมมือทางการศึกษา โดยใช้กลยุทธ์ “ร่วมพลัง”

หัวใจของการขับเคลื่อนประเทศไทย 4.0 คือ “สังคมที่เดินไปด้วยกัน ไม่ทอดทิ้งใครไว้ข้างหลัง” ด้วยการเติมเต็มศักยภาพของผู้คนในสังคม เพื่อสร้างหลักประกันความมั่นคงทางเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรมสันติภาพ และความเป็นปึกแผ่นของคนในสังคม ซึ่งสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ที่ 6 ยุทธศาสตร์พัฒนาระบบบริหารจัดการ และส่งเสริมให้ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา ของแผนพัฒนาการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560-2564) ที่มุ่งหวังให้มีการใช้ทรัพยากรทั้งด้านงบประมาณและบุคลากรได้อย่างคุ้มค่า ไม่เกิดการสูญเปล่า และมีความคล่องตัว โดยมีกลยุทธ์คือการเร่งส่งเสริมให้ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมรับผิดชอบในการจัดการศึกษา รวมทั้งสนับสนุนทรัพยากรเพื่อการศึกษา และส่งเสริมและขยายผลให้สถานศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานที่มีความพร้อมพัฒนาเป็นสถานศึกษานิตិบุคคลในกำกับ โดยมีแนวทางการดำเนินงานที่สำคัญในการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ในประเด็นส่งเสริมให้ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา

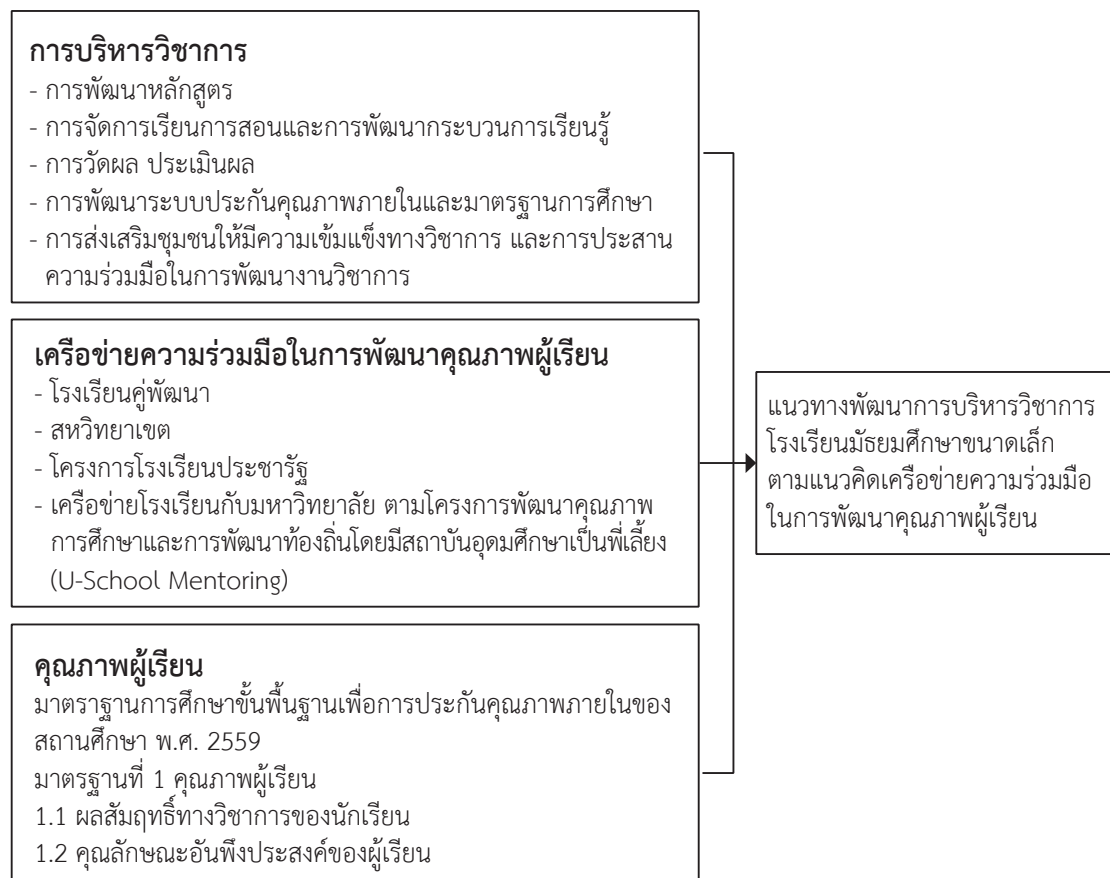
ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็กตามแนวคิดเครือข่ายความร่วมมือในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาใช้ในการนำเสนอแนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็กตามแนวคิดเครือข่ายความร่วมมือในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาความต้องการจำเป็นของการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็กตามแนวคิดเครือข่ายความร่วมมือในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน
2. เพื่อนำเสนอแนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็กตามแนวคิดเครือข่ายความร่วมมือในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน

กรอบแนวคิดการวิจัย

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแนวคิดและทฤษฎีการบริหารงานวิชาการ แนวคิดเครือข่ายความร่วมมือ รูปแบบเครือข่ายความร่วมมือ การพัฒนาคุณภาพผู้เรียน และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ทำให้ผู้วิจัยได้แนวทางการดำเนินการวิจัยเกี่ยวกับแนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็กตามแนวคิดเครือข่ายความร่วมมือในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนตามกรอบแนวคิดต่อไปนี้

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง แนวทางการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็กตามแนวคิดเครือข่ายความร่วมมือในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน มีขั้นตอนดำเนินการวิจัย 2 ขั้นตอน ดังต่อไปนี้

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาความต้องการจำเป็นของการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็กตามแนวคิดเครือข่ายความร่วมมือในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน

ขั้นตอนที่ 2 ประกอบด้วย 3 ขั้นตอนย่อย ดังนี้

2.1 ร่างแนวทางการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็กตามแนวคิดเครือข่ายความร่วมมือในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน

2.2 ประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ (ร่าง) แนวทางการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็กตามแนวคิดเครือข่ายความร่วมมือในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน

2.3 นำเสนอแนวทางการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็กตามแนวคิดเครือข่ายความร่วมมือในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนที่มีความเหมาะสมและเป็นไปได้

ประชากร คือ โรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็ก ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษา
ขั้นพื้นฐาน จำนวนทั้งสิ้น 147 โรงเรียน (จำนวนนักเรียน 120 คนลงมา)

ตัวอย่าง คือ โรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็ก ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษา
ขั้นพื้นฐานมีจำนวนทั้งสิ้น 108 โรงเรียน วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ/แบ่งชั้น

ผู้ให้ข้อมูล คือ ผู้บริหาร จำนวน 108 คน และครูผู้ปฏิบัติหน้าที่หัวหน้ากลุ่มบริหารงานวิชาการ
จำนวน 108 คน รวมทั้งสิ้น 216 คน ใช้วิธีการเลือกตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive sampling)

เครื่องมือ

ชุดที่ 1 แบบสอบถาม เรื่อง แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็ก
ตามแนวคิดเครือข่ายความร่วมมือในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สอบถามเกี่ยวกับสถานภาพและข้อมูลทั่วไปของผู้บริหาร และครูผู้ปฏิบัติหน้าที่
หัวหน้ากลุ่มบริหารงานวิชาการ โรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็ก ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษาสูงสุด
มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist)

ตอนที่ 2 สอบถามเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ในการบริหารวิชาการโรงเรียน
มัธยมศึกษาขนาดเล็กตามแนวคิดเครือข่ายความร่วมมือในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนมีลักษณะเป็น
แบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale)

ตอนที่ 3 สอบถามเกี่ยวกับแนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็ก
ตามแนวคิดเครือข่ายความร่วมมือในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน เป็นคำถามลักษณะแบบให้เขียนตอบ
แสดงความคิดเห็น โดยใช้ข้อคำถามปลายเปิด (Open-ended questions)

ชุดที่ 2 แบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ (ร่าง) แนวทางพัฒนาการบริหาร
วิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็กตามแนวคิดเครือข่ายความร่วมมือในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน

การวิเคราะห์ข้อมูล

แบบสอบถามตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยการ
แจกแจงความถี่ (Frequency) และหาค่าร้อยละ (Percentage)

แบบสอบถามตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหาร
โรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็กตามแนวคิดเครือข่ายความร่วมมือในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน วิเคราะห์
ข้อมูลด้วยการหาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) กำหนดการแปลความหมายค่าเฉลี่ย
เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับของลิเคิร์ต (Likert Scale) ใช้เกณฑ์ของ
ณัฐภรณ์ หลาวทอง (2559) จากนั้นผู้วิจัยนำข้อมูลมาวิเคราะห์หาดัชนีลำดับความสำคัญของ
ความต้องการจำเป็น (Priority Needs Index : PNI_{modified}) ของระดับความคาดหวัง/สภาพที่พึงประสงค์

และระดับปฏิบัติจริง/สภาพปัจจุบัน จากนั้นนำมาสรุปหาความต้องการจำเป็นของการบริหารวิชาการ
โรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็กตามแนวคิดเครือข่ายความร่วมมือในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน

แบบสอบถามตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับแนวทางพัฒนาการบริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็ก
ตามแนวคิดเครือข่ายความร่วมมือในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนเป็นคำถามลักษณะแบบให้เขียนตอบ
แสดงความคิดเห็น โดยใช้คำถามปลายเปิด (Open ended question) ใช้การวิเคราะห์เชิงเนื้อหา
(Content Analysis) การแจกแจงความถี่ (Frequency) และนำเสนอผลในรูปแบบตารางประกอบความเรียง

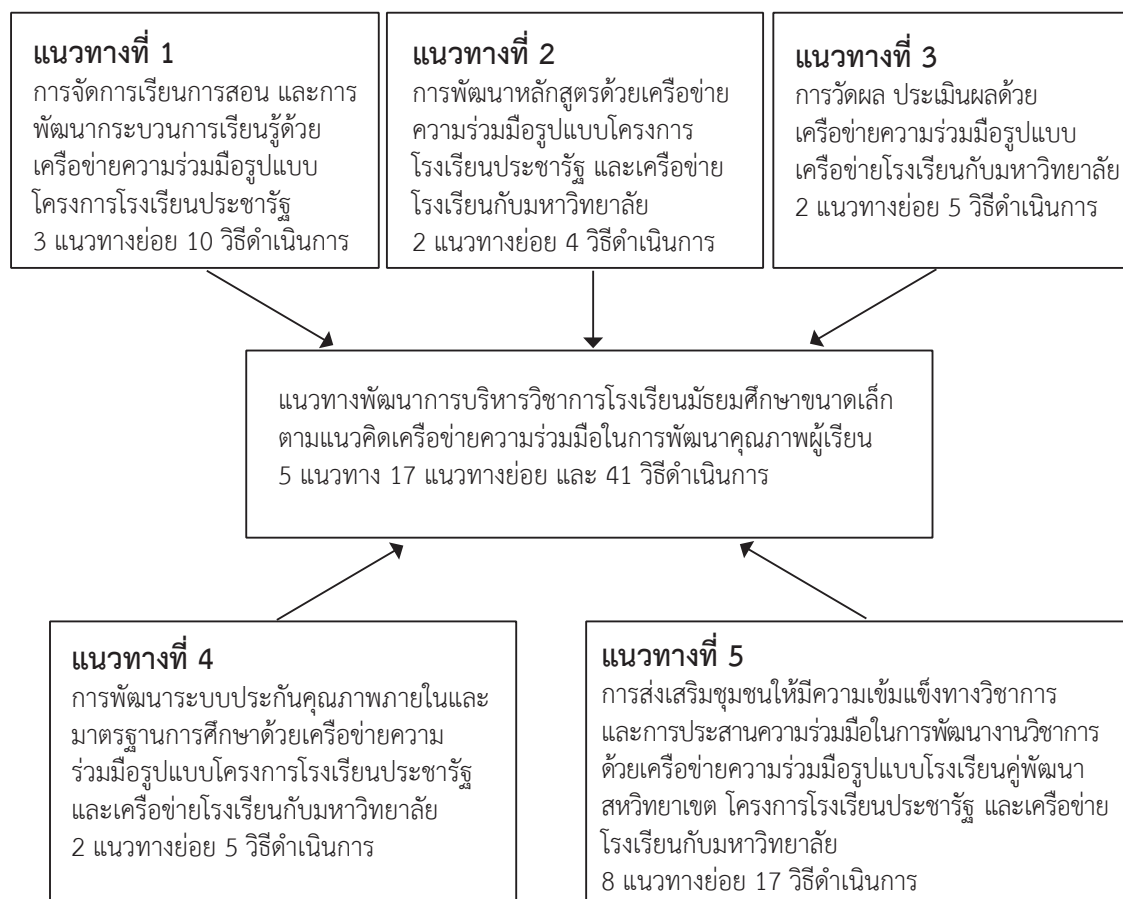
แบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ วิเคราะห์ความเหมาะสมและความเป็นไปได้
ของ (ร่าง) แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็กตามแนวคิดเครือข่าย
ความร่วมมือในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนโดยใช้ฐานนิยม

ผลการวิจัย

1. ความต้องการจำเป็นของการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็กตามแนวคิดเครือข่าย
ความร่วมมือในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน สรุปได้ดังนี้ คือ 1) การจัดการเรียนการสอน และการพัฒนา
กระบวนการเรียนรู้ ($PNI_{modified} = 0.52$) 2) การพัฒนาหลักสูตร ($PNI_{modified} = 0.49$) 3) การวัดผล ประเมินผล
($PNI_{modified} = 0.46$) 4) การพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษา ($PNI_{modified} = 0.44$)
5) การส่งเสริมชุมชนให้มีความเข้มแข็งทางวิชาการ และการประสานความร่วมมือในการพัฒนางานวิชาการ
($PNI_{modified} = 0.39$)

2. แนวทางการพัฒนาการบริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็กตามแนวคิดเครือข่ายความร่วมมือ
ในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน

แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็กตามแนวคิดเครือข่ายความร่วมมือ
ในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนที่มีความเหมาะสมและเป็นไปได้โดยจำแนกตามขอบข่ายการบริหารวิชาการ
5 ด้าน มีทั้งหมด 5 แนวทาง 17 แนวทางย่อย และ 41 วิธีดำเนินการ แสดงให้เห็นดังแผนภาพที่ 1

แผนภาพที่ 1 แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็กตามแนวคิด
เครือข่ายความร่วมมือในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน

อภิปรายผล

1. ความต้องการจำเป็นของการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็กตามแนวคิดเครือข่ายความร่วมมือในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน ผลการวิจัยพบว่า ในด้านการจัดการเรียนการสอนและการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ จากผลการวิจัยพบว่า สภาพปัจจุบันในการบริหารวิชาการเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการของนักเรียนตามแนวคิดเครือข่ายความร่วมมือ ด้านการจัดการเรียนการสอนและการพัฒนากระบวนการเรียนรู้อยู่ในระดับปานกลาง โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ การส่งเสริมให้ครูจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญโดยเครือข่ายความร่วมมือรูปแบบสหวิทยาเขต และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ การส่งเสริมการจัดการเรียนรู้จากการปฏิบัติผ่านสถานการณ์จริงและสถานการณ์ตัวอย่างโดยเครือข่ายความร่วมมือรูปแบบโครงการโรงเรียนประชารัฐ สอดคล้องกับสุนีย์ ชัยสุขสังข์ (2557) ที่ศึกษากลยุทธ์การบริหารวิชาการเพื่อเสริมสร้างทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 ของนักเรียนในโรงเรียนเอกชน

ทางเลือก พบว่า กลยุทธ์การบริหารวิชาการเพื่อเสริมสร้างทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 ของนักเรียนในโรงเรียนเอกชนทางเลือกคือ การปรับกระบวนการทัศน์ด้านการจัดหลักสูตรและการเรียนการสอนเพื่อพัฒนานักเรียนให้มีทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 จะเห็นได้ว่าการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็กเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการของนักเรียนตามแนวคิดเครือข่ายความร่วมมือด้านการจัดการเรียนการสอน และการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ได้ให้ความสำคัญกับการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้จากการปฏิบัติผ่านสถานการณ์จริงและสถานการณ์ตัวอย่าง ซึ่งประเด็นการจัดการเรียนการสอนและการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ดังกล่าวมุ่งเน้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้จากการลงมือปฏิบัติ การสรุปองค์ความรู้ด้วยตนเอง สอดคล้องกับกระทรวงศึกษาธิการ (2559) ที่ได้กำหนดมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษา ในมาตรฐานที่ 3 เกี่ยวกับกระบวนการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยตัวชี้วัดที่ 1 คือ การมีกระบวนการเรียนการสอนที่สร้างโอกาสให้ผู้เรียนทุกคนมีส่วนร่วม ดังนั้น โรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็กให้ความสำคัญกับการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน สอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์พัฒนาโรงเรียนขนาดเล็ก พ.ศ. 2558-2561 (2560) ที่กล่าวว่า โรงเรียนขนาดเล็กมีสภาพปัญหาในด้านคุณภาพการจัดการศึกษาที่มีคุณภาพการศึกษาค่อนข้างต่ำ และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนทุกช่วงชั้นต่ำกว่านักเรียนในโรงเรียนขนาดใหญ่ จากสภาพปัญหาดังกล่าวส่งผลให้โรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็กมุ่งเน้นการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน และลำดับความต้องการจำเป็นมากที่สุด คือ การส่งเสริมการจัดการเรียนรู้จากการปฏิบัติผ่านสถานการณ์จริงและสถานการณ์ตัวอย่าง โดยเครือข่ายความร่วมมือรูปแบบโครงการโรงเรียนพระราชวัง และจะเห็นได้ว่าการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้จากการปฏิบัติผ่านสถานการณ์จริงและสถานการณ์ตัวอย่าง โดยเครือข่ายความร่วมมือรูปแบบโครงการโรงเรียนพระราชวังนั้นมีความสอดคล้องกับสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2559) ที่จัดทำโครงการโรงเรียนพระราชวัง โดยมีเป้าหมายเชิงคุณภาพเพื่อมุ่งเน้นความร่วมมือของภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาสังคมในการแก้ไขปัญหาและพัฒนาการจัดการศึกษาของประเทศโดยครอบคลุมประเด็นในด้านหลักสูตรและกระบวนการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาและยกระดับการจัดการศึกษาในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน

2. แนวทางการพัฒนาการบริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็กตามแนวคิดเครือข่ายความร่วมมือในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนมีลำดับความต้องการจำเป็นสูงสุด และแนวทางทางการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็กตามแนวคิดเครือข่ายความร่วมมือในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน ด้านการจัดการเรียนการสอน และการพัฒนากระบวนการเรียนรู้มีทั้งหมด 3 แนวทางย่อย โดยในแนวทางย่อยที่ 1 ผู้บริหารควรส่งเสริมให้ครูจัดการเรียนการสอน โดยพัฒนากระบวนการจัดการเรียนรู้จากการปฏิบัติผ่านสถานการณ์จริงและสถานการณ์ตัวอย่างเพื่อพัฒนาระบบการคิดวิเคราะห์และการคิดอย่างมีวิจารณญาณของผู้เรียน โดยให้คณะกรรมการสถานศึกษาขอความร่วมมือจาก

ผู้เชี่ยวชาญในสาขาต่าง ๆ ของภาคเอกชน และแนวทางย่อยที่ 3 ผู้บริหารควรส่งเสริมให้ครูจัดการเรียนการสอนโดยพัฒนากระบวนการจัดการเรียนรู้ผ่านกระบวนการฝึกปฏิบัติงานของนักเรียนโปรแกรมทวิศึกษาเพื่อให้ผู้เรียนเกิดคุณลักษณะและค่านิยมที่ดี โดยอาศัยความร่วมมือกับหน่วยงานเอกชน ทั้งองค์กรทางการศึกษาและองค์กรอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง มีความเหมาะสมมากที่สุด และความเป็นไปได้มากที่สุด สอดคล้องกับสุนีย์ ชัยสุขสังข์ (2557) ที่ศึกษากลยุทธ์การบริหารวิชาการเพื่อเสริมสร้างทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 ของนักเรียนในโรงเรียนเอกชนทางเลือกพบว่า กลยุทธ์การบริหารวิชาการเพื่อเสริมสร้างทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 ของนักเรียนในโรงเรียนเอกชนทางเลือกคือ ยกระดับการจัดสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่เอื้อต่อการพัฒนานักเรียนให้มีทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 โดยการเสริมสร้างการจัดสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่เอื้อต่อการพัฒนานักเรียนให้มีทักษะการเรียนรู้ ทักษะชีวิต ทักษะอาชีพ และทักษะความเป็นพลเมืองและพลโลก สอดคล้องกับกระทรวงศึกษาธิการ (2560) ได้จัดทำแผนพัฒนาการศึกษากระทรวงศึกษาธิการ ฉบับที่ 12 พ.ศ. 2560 เชื่อมโยงกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 : ยุทธศาสตร์ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม คือ การส่งเสริมการเรียนรู้สู่การเป็นผู้ประกอบการ เพื่อสร้างความเข้าใจในการเริ่มต้นทำธุรกิจ โดยมุ่งเน้นให้ภาคเอกชนเป็นผู้มีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตรกับภาครัฐ สถาบันการศึกษา และสถาบันวิจัย ในการผลิตบุคลากรเพื่อให้เกิดการเชื่อมโยงระหว่างการเรียนรู้กับการทำงาน แต่ในแนวทางย่อยที่ 2 ผู้บริหารควรส่งเสริมให้ครูจัดการเรียนการสอน โดยพัฒนากระบวนการจัดการเรียนรู้จากการปฏิบัติผ่านกระบวนการทดลอง และการแก้ปัญหาผ่านสถานการณ์ตัวอย่างเพื่อเตรียมความพร้อมในการศึกษาต่อและการประกอบอาชีพให้แก่ นักเรียน โดยให้คณะกรรมการสถานศึกษาขอความร่วมมือจากผู้ประกอบการที่ประสบความสำเร็จในการประกอบสัมมาอาชีพ มีความเหมาะสมมากที่สุดและความเป็นไปได้มาก จะเห็นได้ว่าในแนวทางดังกล่าวผู้ทรงคุณวุฒิโดยส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าแนวทางมีความเหมาะสม แต่ระดับความเป็นไปได้น้อยในด้านการพัฒนากระบวนการจัดการเรียนรู้จากการปฏิบัติผ่านกระบวนการทดลอง และการแก้ปัญหาผ่านสถานการณ์ตัวอย่างเพื่อเตรียมความพร้อมในการศึกษาต่อและการประกอบอาชีพให้แก่ นักเรียน สอดคล้องกับกระทรวงศึกษาธิการ (2560) ได้จัดทำแผนพัฒนาการศึกษากระทรวงศึกษาธิการ ฉบับที่ 12 พ.ศ. 2560 เชื่อมโยงกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 : ยุทธศาสตร์ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม คือ การส่งเสริมระบบการเรียนการสอนที่เชื่อมโยงระหว่างวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิศวกรรมศาสตร์ และคณิตศาสตร์ (STEM Education) และการส่งเสริมการเรียนรู้สู่การเป็นผู้ประกอบการ เพื่อสร้างความเข้าใจในการเริ่มต้นทำธุรกิจ โดยมุ่งเน้นให้ภาคเอกชนเป็นผู้มีส่วนร่วมพัฒนาหลักสูตรกับภาครัฐ สถาบันการศึกษา และสถาบันวิจัย ในการผลิตบุคลากรเพื่อให้เกิดการเชื่อมโยงระหว่างการเรียนรู้กับการทำงาน และส่งเสริมให้นักเรียนด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีได้มีโอกาสดฝึกงานในสาขาเทคโนโลยี (Technology Sector) และด้านเทคนิคต่าง ๆ และการส่งเสริมให้ผู้ประกอบการ

มีบทบาทหลักด้านนวัตกรรม เทคโนโลยี และร่วมกำหนดทิศทางการพัฒนานวัตกรรมกับสถานศึกษา และสอดคล้องกับวรกานต์ อินทรโสภ (2555) ได้ศึกษาการพัฒนาสมรรถนะความเป็นผู้นำทางการเรียน การสอนของผู้บริหารโรงเรียนขนาดเล็กพบว่า สมรรถนะความเป็นผู้นำทางการเรียนการสอนของผู้บริหาร โรงเรียนขนาดเล็ก ด้านการสร้างและผลิตสื่อเพื่อการเรียนการสอนได้ โดยมีการกำหนดแนวทางในการ พัฒนาสมรรถนะของผู้บริหารคือ เป็นผู้ประสานงานกับเครือข่ายการเรียนรู้ในการสนับสนุนทรัพยากร ทางการศึกษา และอำนวยความสะดวกและเป็นที่ปรึกษาให้กับครูในการจัดหาทรัพยากรเพื่อการเรียน การสอน และด้านการเป็นที่ปรึกษาในการกำหนดโครงสร้างและออกแบบหน่วยการเรียนรู้ที่ได้ครอบคลุม หลักสูตร โดยมีการกำหนดแนวทางในการพัฒนาสมรรถนะของผู้บริหารคือ ประชุมครูและผู้มีส่วน เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาของโรงเรียน เช่น คณะกรรมการสถานศึกษา คณะกรรมการที่ปรึกษาและ เครือข่ายผู้ปกครองเพื่อศึกษาความต้องการด้านหลักสูตร และร่วมมือออกแบบหน่วยการเรียนรู้ ตามหลักสูตรให้สอดคล้องกับแหล่งเรียนรู้

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ผู้บริหาร หัวหน้ากลุ่มบริหารวิชาการ ควรส่งเสริมให้ครูจัดการเรียนการสอน และพัฒนา กระบวนการเรียนรู้จากการปฏิบัติผ่านสถานการณ์จริงและสถานการณ์ตัวอย่าง เนื่องจากผลการวิจัยพบว่า ลำดับความต้องการจำเป็นในการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็กตามแนวคิด เครือข่ายความร่วมมือในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนในภาพรวมสูงที่สุดคือ ด้านการจัดการเรียนการสอน และการพัฒนากระบวนการเรียนรู้
2. ผู้บริหารควรประสานความร่วมมือจากคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในการดำเนินงาน ด้านต่าง ๆ ที่ต้องอาศัยความร่วมมือจากหน่วยงานภาคเอกชน หรือสถาบันอุดมศึกษาในการพัฒนาครู และบุคลากรทางการศึกษา ทั้งในด้านการส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอน และการแนะแนว เพื่อการศึกษาต่อ และการประกอบอาชีพ เนื่องจากผลการวิจัยพบว่า แนวทางการพัฒนาการบริหาร วิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็กตามแนวคิดเครือข่ายความร่วมมือในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน ด้านการจัดการเรียนการสอน และการพัฒนากระบวนการเรียนรู้คือ ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูจัดการเรียน การสอน โดยพัฒนากระบวนการจัดการเรียนรู้จากการปฏิบัติผ่านสถานการณ์จริงและสถานการณ์ตัวอย่าง เพื่อพัฒนาระบบการคิดวิเคราะห์และการคิดอย่างมีวิจารณญาณของผู้เรียน โดยให้คณะกรรมการ สถานศึกษาขอความร่วมมือจากผู้เชี่ยวชาญในสาขาต่าง ๆ ของภาคเอกชน

3. ผู้บริหาร หัวหน้ากลุ่มบริหารวิชาการ ควรเร่งกำหนดนโยบายหรือมาตรการในการกระตุ้นหรือส่งเสริมให้ครูพัฒนาการจัดการเรียนการสอนด้วยรูปแบบการบูรณาการภายในและระหว่างกลุ่มสาระการเรียนรู้ เนื่องจากผลการวิจัยพบว่าสภาพปัจจุบันของการบริหารวิชาการตามแนวคิดเครือข่ายความร่วมมือด้านการพัฒนาหลักสูตร ด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ การจัดการเรียนการสอนโดยบูรณาการภายในและระหว่างกลุ่มสาระการเรียนรู้ โดยเครือข่ายความร่วมมือรูปแบบสหวิทยาเขต

4. ผู้ปกครอง ชุมชน และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการจัดการศึกษา และคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ควรให้ความร่วมมือกับสถานศึกษาในการสนับสนุนบุคลากรที่มีความรู้ ความสามารถ โดยช่วยเหลือสถานศึกษาในรูปแบบของคณะกรรมการสถานศึกษา เนื่องจากผลการวิจัยพบว่าลำดับความต้องการจำเป็นในการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็กตามแนวคิดเครือข่ายความร่วมมือในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนในภาพรวมสูงที่สุดคือ ด้านการจัดการเรียนการสอน และการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ การพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษา และการส่งเสริมชุมชนให้มีความเข้มแข็งทางวิชาการ และการประสานความร่วมมือในการพัฒนางานวิชาการ

5. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ควรยกระดับการจัดแข่งขันทักษะทางวิชาการเชิงสร้างสรรค์ภายในสหวิทยาเขต เพื่อให้สถานศึกษาภายในสหวิทยาเขตได้จัดเตรียมและพัฒนาผู้เรียนให้พร้อมกับการจัดแข่งขันทักษะทางวิชาการเชิงสร้างสรรค์ในรายการแข่งขันต่าง ๆ เนื่องจากผลการวิจัยพบว่าแนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็กตามแนวคิดเครือข่ายความร่วมมือในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน ด้านการส่งเสริมชุมชนให้มีความเข้มแข็งทางวิชาการ และการประสานความร่วมมือในการพัฒนางานวิชาการคือ เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาส่งเสริมให้มีการแข่งขันทักษะทางวิชาการเชิงสร้างสรรค์ภายในสหวิทยาเขตเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการของนักเรียน

6. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ควรแสวงหางบประมาณและสนับสนุนงบประมาณในการพัฒนาระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต เพื่อให้สถานศึกษาสามารถใช้เทคโนโลยีสารสนเทศมาช่วยในการวัดและประเมินผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการ เนื่องจากผลการวิจัยพบว่าลำดับความต้องการจำเป็นในการพัฒนาการบริหารวิชาการด้านการวัดผล ประเมินผลของโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็กตามแนวคิดเครือข่ายความร่วมมือในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนในภาพรวมสูงที่สุดคือ ด้านการใช้ระบบสารสนเทศด้านการวัดประเมินผล

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. การศึกษาวิจัยเกี่ยวกับรูปแบบภาวะผู้นำของผู้บริหารโรงเรียน หรือการพัฒนาสมรรถนะผู้บริหารโรงเรียนที่ส่งผลต่อการสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับหน่วยงานภายนอก เนื่องจากผลการศึกษาแนวทางการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็กตามแนวคิดเครือข่ายความร่วมมือในการพัฒนา

คุณภาพผู้เรียนพบว่า จากการประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของแนวทางนั้นผู้ทรงคุณวุฒิได้ให้ข้อเสนอแนะว่าแนวทางดังกล่าวจะมีความเป็นไปได้มากน้อยเพียงใดนั้นจะขึ้นอยู่กับระดับภาวะผู้นำของผู้บริหารในการสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับหน่วยงานภายนอก

2. การศึกษาวิจัยต่อยอดเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนมัธยมศึกษาตามแนวคิดเครือข่ายความร่วมมือโดยใช้รูปแบบเครือข่ายโครงการโรงเรียนพระราชรัฐ และเครือข่ายโรงเรียนกับมหาวิทยาลัย เนื่องจากผลการศึกษาแนวทางการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็กตามแนวคิดเครือข่ายความร่วมมือในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนพบว่า ลำดับความต้องการจำเป็นที่มีความต้องการมากที่สุดคือรูปแบบเครือข่ายโครงการโรงเรียนพระราชรัฐ รองลงมาคือรูปแบบเครือข่ายโรงเรียนกับมหาวิทยาลัย

3. การศึกษาวิจัยต่อยอดเรื่อง การนำแนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนมัธยมศึกษาตามแนวคิดเครือข่ายความร่วมมือที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้ไปทดลองใช้กับโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็กทั้งในเขตกรุงเทพมหานคร ปริมณฑล และต่างจังหวัด ที่มีบริบทใกล้เคียงโดยเน้นการจัดการเรียนการสอนและพัฒนากระบวนการเรียนรู้ เนื่องจากผลการวิจัยพบว่าลำดับความต้องการจำเป็นที่มีความต้องการมากที่สุดคือ การบริหารวิชาการด้านการจัดการเรียนการสอน และการพัฒนากระบวนการเรียนรู้

รายการอ้างอิง

- คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, สำนัก. (2560). *แผนยุทธศาสตร์พัฒนาโรงเรียนขนาดเล็ก พ.ศ. 2558-2561*. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ.
- ณัฐกรรณ์ หลาวทอง. (2559). *การสร้างเครื่องมือการวิจัยทางการศึกษา*. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ, สำนัก. (2560). *แผนการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการฉบับที่ 12 พ.ศ. 2560-2564*. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงศึกษาธิการ.
- เลขาธิการสภาการศึกษา, สำนัก. (2559). *ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับโครงการพัฒนาเครือข่ายการศึกษาพระราชัฐ*. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานเลขาธิการ สภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ.
- เลขาธิการสภาการศึกษา, สำนัก. (2560). *แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560-2579*. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ.
- วรกานต์ อินทรโสภ. (2555). *การพัฒนาสมรรถนะความเป็นผู้นำทางการเรียนการสอนของผู้บริหารกลยุทธ์โรงเรียนขนาดเล็ก*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาดุษฎีบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย).
- สุนีย์ ชัยสุขสังข์. (2557). *กลยุทธ์การบริหารวิชาการเพื่อเสริมสร้างทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 ของนักเรียนในโรงเรียนเอกชนทางเลือก*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาดุษฎีบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย).

Translated Thai References (ส่วนที่แปลรายการอ้างอิงภาษาไทย)

- Basic Education Committee. (2017). *Small school development strategy 2015-2018*. Bangkok: Office of the Basic Education Commission Ministry of Education. [In Thai]
- Chaisuksang, S. (2014). *Academic management strategies to enhance the skills of 21st century students in alternative private schools*. (Doctoral's thesis, Chulalongkorn University). [In Thai]
- Intarasopha, W. (2012). *Development of teaching leadership competencies of small school strategy administrators*. (Doctoral's thesis, Chulalongkorn University). [In Thai]
- Laothong, N. (2016). *Creating educational research tools*. Bangkok: Chulalongkorn University Press. [In Thai]

- Permanent Secretary Ministry of Education. (2017). *Education plan of the Ministry of Education No.12, 2017-2021*. Bangkok: Office of the Permanent Secretary for Education Ministry of Education. [In Thai]
- Secretary of the Education Council. (2017). *National Education Plan 2017-2036*. Bangkok: Office of the Education Council Ministry of Education. [In Thai]
- Secretary-General of the Education Council. (2016). *Basic information about the civil education network development project*. Bangkok: Office of the Education Council, Ministry of Education. [In Thai]